

assoleixen tant d'èxit a Barcelona, i que també han estat inaugurats recentment a Palma de Mallorca, tindrien a Granollers una eficàcia ben remarcable. De la mateixa manera, el poder disposar d'una sala de conferències, exposicions i concerts, com en altres poblacions catalanes ha establert la Caixa de Pensions i d'Estalvi, seria un pas més endavant vers aquell ideal de difusió de cultura que tots desitgem obtenir a casan ostra.

Goneixements pràctics

La marxa de nit

Per A. Pinyol i Elop

La marxa de nit exigeix el domini de tots els sentits. Es la pedra de toc per conèixer l'excursionista bregat a la muntanya.

Peril·losa, quan travessa camins. Difícil, quan entra per corriols escassament fressats. Temerària, quan s'empren per dreces cobertes i desconeixent el terreny. La serenitat, la *cama dura* i l'instint d'orientació, són les qualitats que representen el paper més important en aquest acte. L'esperit d'aventura i el desig d'emocions són, moltes vegades, els factors que les fan emprendre.

La colla forma en filera índia, això és, un darrera l'altre, guardant entre sí un parell de passes de distància. El Cap, si és que ningú no coneix el camí que es recorre, marxa al davant. Per contra, si hi ha algun company que en sigui coneixedor, és aquest el que ocupa el lloc capdavanter, seguit del Cap, el qual sovint li farà observacions per tal de comprovar si va ben orientat i regularà la marxa a l'abast del més feble.

El Segon, que comparteix amb el Cap la responsabilitat de la sortida, marxa al darrera de tots. La seva principal missió consisteix en empènyer i no permetre que ningú s'endarrereixi, o, per millor dir, que no perdin contacte amb els companys del davant. Si nota que algun company experimenta senyals de fatiga o esgotament—bastant generals en les marxes de nit— farà un crit al Cap, per tal de que pari la marxa i fer-li ocupar un lloc més avançat de la filera. Això l'animarà.

El Cap, encara que confiï en un company pràctic del terreny, per l'experiència viscuda en altres sortides i tenint present l'esforç que durant el dia hagin fet els companys, ha de mesurar si es troben en condicions suficients per a resistir una marxa en relació amb la distància a recórrer i els obstacles a salvar i, diem resistir perquè no pas en el sentit de que per realitzar-la